

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
 - 3.1 แบบแผนการทดลอง
 - 3.2 ขั้นตอนดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นผู้ที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวีที่มารับบริการที่คลินิกให้คำปรึกษา โรงพยาบาล บางบ่อ อำเภอ bang bao จังหวัดสมุทรปราการ

กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ติดเชื้อไวรัสเอชไอวีที่มารับบริการที่คลินิกให้คำปรึกษา โรงพยาบาล บางบ่อ อำเภอ bang bao จังหวัดสมุทรปราการ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มารับบริการที่คลินิกทำแบบประเมินภาวะซึมเศร้าของเบค (Beck Depression Inventory)
2. เสียผู้ที่มีคะแนนระหว่าง 17 – 30 คะแนน (เป็นคะแนนภาวะซึมเศร้าในระดับน้อย ถึงปานกลาง ซึ่งเป็นระดับที่สามารถแก้ไขด้วยวิธีการให้คำปรึกษาโดยไม่ต้องใช้การรักษาด้วยยา) ได้จำนวนทั้งสิ้น 14 คน
3. สอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง ได้ผู้ติดเชื้อเอชไอวิคกลุ่มตัวอย่างที่ สมัครใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 12 คน
4. ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน แล้วทำการสุ่มแบ่งกลุ่ม (Random Assignment) อย่าง ง่ายโดยวิธีการจับสลาก แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม โดยใช้ศิลป์แบบร่วม กับทฤษฎีเกลตัลที่จำนวน 6 คน และกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปอกติจำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย

1. แบบประเมินภาวะซึมเศร้าของเบค (Beck Depression Inventory)

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาโดยใช้ศิลป์บัตร่วมกับทฤษฎีเกสต์ลท์ โดยมีการพัฒนาและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

แบบประเมินภาวะซึมเศร้าของเบค (Beck Depression Inventory: BDI)

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับอาการ ความรู้สึก ของผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า รวมถึงลักษณะภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวี

2. ศึกษาแบบประเมินภาวะซึมเศร้า ที่สร้างขึ้นโดยจิตแพทย์ เออรอน ที่ เบค (Aaron T. Beck) เมยแพร์ โอดิศูนย์ปัญญาบำบัด (Center for Cognitive Therapy) ลักษณะของแบบประเมิน ดังกล่าวเป็นแบบเดือกดอน 21 ข้อ ใช้ประเมินอาการ หรือทัศนคติของบุคคลที่มีภาวะซึมเศร้า ซึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับอาการทางจิตใจ 15 ข้อ อาการทางกาย 6 แต่ละข้อประกอบประโยค ข้อความที่ใช้ประเมินตนเอง 4 ตัวเลือก โดยแต่ละตัวเลือกจะมีการกำหนดคะแนน เป็น 0, 1, 2, และ 3 คะแนน

การคิดคะแนน คำถามแต่ละข้อในแบบประเมินจะสอดคล้องกับประเภทเฉพาะของ อาการและ/หรือทัศนคติที่แสดงถึงภาวะซึมเศร้า โดยแบ่งระดับภาวะซึมเศร้า เป็น 6 ระดับ ดังนี้

1 – 10 คะแนน อยู่ในระดับปกติทั่วไป (Normal)

11 – 16 คะแนน มีอารมณ์เบื่องบน ไปจากปกติเล็กน้อย (Mild Mood Disturbance)

17 – 20 คะแนน เช่นข่ายมีอาการซึมเศร้าในทางคลินิก (Borderline Clinical

Depression)

21 – 30 คะแนน มีภาวะซึมเศร้าระดับปานกลาง (Moderate Depression)

30 – 40 คะแนน มีภาวะซึมเศร้าในระดับสูง (Severe Depression)

มากกว่า 40 คะแนน มีภาวะซึมเศร้าอย่างสุดขีด (Extreme Depression)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนภาวะซึมเศร้าระหว่าง 17 – 30 คะแนน เนื่องจากเป็นระดับภาวะซึมเศร้าที่สามารถแก้ไขได้โดยไม่ต้องใช้ยา แต่สามารถแก้ไขด้วยวิธีด้วย การให้คำปรึกษาที่เหมาะสม (วีรบุรุษ อรรถกมลกุล, 2537, หน้า 128)

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 ความตรง (Validity) ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะรายละเอียดของแบบประเมินภาวะซึมเศร้าของเบคฉบับภาษาอังกฤษ และแปลเป็นภาษาไทยให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความถูกต้อง ของเนื้อหาและโครงสร้างของแบบประเมินดังกล่าว ว่ามีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการ วิจัย อย่างไรก็ตามแบบประเมินภาวะซึมเศร้าของเบค ได้ผ่านกระบวนการการหาคุณภาพมาแล้ว

พบว่ามีความตรงเชิงโครงสร้างในระดับสูง เพราะสามารถประเมินอาการและทัศนคติที่เกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าได้อย่างกว้างขวาง

3.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินภาวะซึมเศร้าแบบ (Beck Depression Inventory) ไปทดสอบกับผู้ติดเชื้อเอช ไอวีที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินภาวะซึมเศร้าของเบค โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa ของครอนบาก (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 แล้ว รายงานผลให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ทราบ หลังจากได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้ว ผู้วิจัยจึงนำประเมินดังกล่าวไปใช้ดำเนินการทดลองต่อไป

โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลป์บำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์

โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลป์บำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์ เป็นโปรแกรมการให้คำปรึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนในการจัดทำเครื่องมือดังนี้

- ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลป์บำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์ วิธีการ เทคนิคการให้คำปรึกษาที่สอดคล้องกัน และภาวะซึมเศร้าเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนในการสร้างโปรแกรมและวิธีการดำเนินการที่เหมาะสม

- ศึกษาด้านศิลป์บำบัด ฝึกปฏิบัติการใช้ศิลป์บำบัดในการให้คำปรึกษา โดยการดูแลของนักศิลป์บำบัด อาจารย์ปิยะฉัตร เรืองวิเศษ พินนี

- สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลป์บำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อลดภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอช ไอวี

- นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลป์บำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์ให้นักศิลป์บำบัดตรวจสอบ และให้ประธานตรวจสอบอีกครั้ง

- นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลป์บำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม วิธีการดำเนินการ และการประเมินผล

- นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลป์บำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิภายในได้คำแนะนำของประธานและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

- นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลป์บำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์ไปใช้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของการวิจัย (คุณภาพนวาก ข)

การดำเนินการวิจัย

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ 2 องค์ประกอบโดยวัดซ้ำ 1 องค์ประกอบ (Two-Factor Experiment with Repeated Measures on One Factor) เพื่อเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลป์บำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์ และกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติที่มีต่อภาวะซึมเศร้า ระยะก่อนการให้คำปรึกษา ระยะหลังการให้คำปรึกษา และ ระยะติดตามผลภายในแต่ละกลุ่ม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลอง 2 องค์ประกอบ แบบวัดซ้ำ 1 องค์ประกอบ (Two-Factor Experiment with Repeated Measures on One Factor) (Winer, 1971, p. 518)

	a_1	b_1	b_2	b_3
a_1		G_1	G_1	G_1
a_2		G_2	G_2	G_2

ความหมายของสัญลักษณ์

a_1 แทน การให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลป์บำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์

a_2 แทน การให้คำปรึกษาวิธีปกติ

b_1 แทน การทดสอบก่อนการให้คำปรึกษา

b_2 แทน การทดสอบหลังการให้คำปรึกษา

b_3 แทน การทดสอบระยะติดตามผลหลังการให้คำปรึกษา

G_1 แทน กลุ่มทดลองที่ 1

G_2 แทน กลุ่มทดลองที่ 2

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาล บางบ่อ สำหรับบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อขออนุญาตในการดำเนินการทดลอง

1.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนต่างๆ และขอความร่วมมือในการทำวิจัยแก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่จะเข้าร่วมการวิจัย โดยยึดหลักการรักษาความลับและสิทธิผู้ป่วย

2. ขั้นการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามแบบแผนการทดลอง และโปรแกรมการทดลอง โดยทำการทดลองตามโปรแกรม จำนวน 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ละ 60-90 นาที รวม 12 ครั้ง ทั้งนี้ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการทดลองตั้งแต่เดือน มกราคม 2550 ถึง เดือน มีนาคม 2550

ส่วนการประเมินผลภาวะซึมเศร้า ในระยะก่อนทดลอง ผู้วิจัยนำผลการประเมินภาวะซึมเศร้าจากการสุ่มตัวอย่าง เป็นคะแนนภาวะซึมเศร้าก่อนทดลอง หลังจากทดลองตามโปรแกรมเสร็จสิ้น ในครั้งที่ 12 ดำเนินการประเมินภาวะซึมเศร้าอีกครั้งทันที เพื่อเป็นคะแนนภาวะซึมเศร้าหลังทดลอง หลังจากนั้นเว้นช่วงระยะเวลาห่างออกไปอีก 2 สัปดาห์ดำเนินการประเมินผลภาวะซึมเศร้าอีกครั้ง เพื่อเป็นคะแนนในระยะติดตามผล คั่งแสดงในตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ระยะเวลาดำเนินการทดลอง

ตารางที่ 2 ระยะเวลาดำเนินการทดลอง									
สัปดาห์									
1	2	3	4	5	6	7	8 - 9	10	ครั้งที่
การทดสอบก่อนการให้	1 - 2	3 - 4	5 - 6	7 - 8	9 - 10	11 - 12			การทดสอบระยะ
คำปรึกษา	การให้คำปรึกษากลุ่มโดยใช้ศิลปบำบัดร่วมกับทฤษฎีเกสตัลท์								ติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม(Repeated Measures Analysis of Variance: One Between Subjects Variable and One Within Subjects Variable) ของชาเวล (Howell, 1997, pp. 458–470, 1999, pp. 357 – 358) เมื่อพจน์ความแตกต่างที่ทำการทดสอบรายคู่แบบนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls Procedure)